

Dopisi.

STAJERSKO.

Sv. Rupert v Slov. goricih, K. notici »Slov. Gosp.« št. 28, z dne 25. junija omenimo sledeče: Kar se tiče izjave podpisanih je pač nekaj žalostnega in smešnega. Zakaj se podpisani poprej niso brigali za popravilo kaplanskega vinograda. Bile so zaporedoma dobre vinske letine in bi lahko vsak, ki je užival, nekaj za vinograd storil. Vse seli nas pa dosegljivost župljanov, ki so pač po mišljenju najbrž še premalo obdaveni. Glede močnih katoliških organizacij nimamo nobenega nasprotstva. Pač pa nam je za moralno vzgojo naše mladine in nikakor ne dopuščamo, da bi tisti, katerim je verska vzgoja mladine prepuščena, živeli po lastnih srčnih nagibih, ampak naj živijo tako, da bo Bogu dopadljivo. Da pa to ni tako, vidi pač vsak razumen človek brez špeglov, bodisi katekolske barve, samo dopisnik »Slov. Gospodarja« mora biti precej slep. Če bi bil g. kaplan druge veroizpovedi svečenik, bi se gotovo nad njegovim početjem nikdo ne zgražal, pač pa to ni dopustno za svečenika r. k. vere. (Razni nedovoljeni sestaniki itd.). Če misli g. dopisnik »Slov. Gospodarja«, da mi od zdaj naprej ne bomo več čitali »Kmetijskega lista«, ker so v njegovem dopisu navedeni klerikalni župani, se pač moti in si naj z maslom, katerega imamo mi po njegovem mnenju, namaže možgane, da ga ne zadene kap, ker bomo še naprej čitali »Kmetijski list«. Če pa želite kaj več zvedeti, Vam pa lahko služimo. Povemo Vam pa, da nam je največja želja mir v fari in naj bo g. kaplan to, zakar se je odločil in naj mu veljajo ponovno besede Kristusove: Veliko je poklicanih ali malo izvoljenih. Če želite konec časnikarske kritike, je odvisno le od Vas. Toliko kot odgovor: Če boste želeli, na svidenje! — Resnicoljub.

Maribor. Zaupnica »demokratskega parlamenta«. »Tabor« priobčuje resolucijo, katera je bila sprejeta v »demokratskem« parlamentu v Mariboru. V političnem delu te resolucije izreka ta »parlament« Pribečeviću, Žerjavu in Pivkoto zaupnico in priznanje za njih uspešno vodstvo državnih poslov in ker so našli pot iz brezplodnih državnopravnih debat do pozitivnega dela na upravnem, gospodarskem in socialnem polju. V gospodarskem delu te resolucije pa izreka isti »parlament« tem uspešnim voditeljem državnih poslov in najditeljem pota iz brezplodnih debat do pozitivnega dela z zahtevo, da omilijo Slovincem davčna bremena še predno izide novi davčni zakon, (katerega so sklenili brez brezplodnih debat) vse kaj drugega kot zaupnico. Ej, nemogoče je oprati kožuh ne da se ga zmoči!

Sv. Bollenk pri Središču. Ker se v »Slov. Gospodarju« repenči neki bolfenski »Resnicoljub«, ki je žalibog slabo informiran, mu lahko stvar pojasnimo. Kajti kmalu pride čas, ko ga bomo lahko imenovali »Laziljubac«. Kar se tiče našega »vedeža«, bodite brez skrbi, da bi ga prišli za ušesa, kajti vse hvale je vreden, da vas je tako lepo razkrinkal. Potem pravi dotični »resnicoljub«, da je bil to mali kraval. Ako smatra pisec to za malenkost, mora res on biti pravi razbijalec, kajti take neumnosti ne štori pameten človek, posebno pa ne inteligent. Gotovo je tudi, da je dotični »resnicoljub« podkupil gostilničarja, da je poslal popravek »Kmet. listu«. Toda mi bomo vas o resnici še obvestili in takoj zaprli usta piscu, katerega dobro poznamo. Vi pa le pozivajte Košarja, da naprej trobi svojo zgrešeno politiko, kajti pozna ga dobro cela fara, kakor tudi njegovo gostoljubnost napram siromakom. Mi kmetje in viničarji pa začnimo napredovati, da čim prej dosežemo cilje kmečke demokracije.

Smarteta ob Pesnici. Proslavo spomniškega »Vidovega dne« je tukajšnja osnovna šola praznovala s prireditvijo otroških iger in petja. Spored je bil zelo bogat na lepih otroških igrah in zabavnih ter narodnih pesmicah. Otroci so pod vodstvom učiteljstva v triurnem jako dobro izvežbanem nastopu razvedrili veliko število zbranega občinstva in prijateljev šolske mladine. Težavno je delo, neznošen trud in mnogo potrpežljivosti je potrebno, predno je mogoče izvežbat naše malčke za javen nastop. Iskrena hvala gospodu nadučitelju kot vodji prireditve, kakor tudi gospodičam učiteljicam in vsem, ki se truda niso ustrašili ter so nam s svojo požrtvovalnostjo napravili prijetne in zabavne urice. Tudi vsem malčkom,

je kot najemnino. Vseučiliška uprava je tudi res hotela plačati, kar je dolžna. Tu pa je posegla vmes finančna uprava v Ljubljani — ne ona v Beogradu! — in je na svojo pest prepovedala vseučiliški upravi izplačati dolžne vsote in sicer z opozorilom, da se mora izplačilo odgoditi vse dotlej, dokler se »nekdo« ne bo peljal v Beograd in tam ukrenil vse potrebno, da nekdanji deželni dvorec preide v državno last! Da omenjeni »nekdo« ni Srb, ampak Slovenec, menda ni treba še posebej pripovedovati. In tako se godi na vsi črti. Kamor pogledamo, povsod vidimo domače ljudi, ki gadržajo po naši deželi hujše od Turkov in ki bi najraje vse podržavili, nad državno premoženje pa postavili sebe kot absolutne gospodarje. Tako so nam podržavili razne deželne dolžne brez Srbov, ki sploh niso vedeli, kaj je deželna doklada in se zato tudi zanje niso niti zmenili, sedaj pa nam hočejo podržaviti še zadnje ostanke našega nekdanjega deželnega premoženja, do katerega imajo edino in izključno pravico, samo občine bivše vojvodine Kranjske, tudi tiste, ki so danes pod Italijo, in podržaviti hočejo zadnjo njivo in zadnji naš pašnik in zadnji hostni štor z vknjiževanjem davčnih zaostankov. To je treba enkrat za vselej pribiti, da bodo naši ljudje vedeli, da ni Beograd kriv vsega gospodarskega zla, ki se je razlilo po Sloveniji, ampak da so domačini (!) tisti, ki si hočejo po vsi sili pridobiti častni naslov grobokopov slovenskega premoženja in ki niso zadovoljni samo z znanimi tremi procenti od davka, ampak bi radi menda še procenote od nekdanjega deželnega premoženja. Tega »haračenja« pa mora biti enkrat konec!

Pametno. Pred vojno so v Avstriji ustanovili profesorji na srednjih šolah zvezo za podporo profsorskih vdov. Kadar je namreč umrl kak profesor, so vsi plačali po 1 goldinar in denar je prejela vdova, kot prvo pomoč. Tudi še danes imajo profesorji v Sloveniji tako organizacijo. Plačajo pa dogovorjeni znesek že naprej in kakor hitro umrje kak tovariš, pošlje blagajnik vdovi takoj denar in pobere prispevek že za naslednji slučaj. Take organizacije bi lahko napravili tudi na deželi po občinah ali farah. Od 300 kmetov n. pr. v eni občini jih vsako leto razmeroma malo umrje, včasih celo nihče. Ali ne bi bilo lepo, če bi vsak kmet za vsak tak slučaj prispel po enega »kovača«? To bi zneslo 3000 dinarjev, ki bi jih vdova za prvo pomoč prejela takoj. Denar bi lahko zbral kakšen župnik. Nabrani denar bi bil naložen v domači posojilnici, obresti bi pa dobil nabiralec denarja kot skromno nagrado. — Dobro bi bilo, če bi ljudje na deželi to stvar premislili.

Shodi in razne prireditve.

Seja odbora »Zveze slov. kmetijskega ljudstva« bo v nedeljo, dne 19. julija 1925 v Zidanem mostu pri g. Juvančiču ob pol 10. uri dopoldne. Za odbor: Ivan Pucelj, nar. posl., Andrej Klemič, nar. posl.

Preteklo nedeljo so bili shodi in sestanki: Na Igu poročal tov. posl. Pucelj. V Kamniku poročal tov. Mravlje. V Krškem, poročal tov. Bukovec. V Kranju je bila seja okrajnega odbora v ponedeljek, poročal tov. Mravlje.

Pokrajinski savez jugoslov. vinogradnikov za Slovenijo je zboroval dne 27. junija tek. l. v mariborskem Narodnem domu. Zborovanja so se udeležili delegati vinarskih in kmetijskih združenj, gospodarski strokovnjaki ter vinogradniki iz raznih krajev Stajerske. Obravnavala so se velevažna gospodarska vprašanja, med drugim o novi carinski tarifi, o novem vinskem zakonu, o vprašanju izvoza vina, o 2% davku na delo, o vinarstvu in sadjarstvu šoli v Mariboru in o drugih perečih gospodarskih vprašanjih. K poedinim točkam je član glavnega odbora SRS g. Emeran Stoklas iz Sv. Andraža v Halozah stalil umestne predloge ter se je v povernih, s tehtnimi razlogi podprtih izvajanjih najodločneje zavzel za interese vseh slovenskih, osobito pa štajerskih vinogradnikov, viničarjev in delavcev. O stvari še poročamo.

V Središču ob Dravi je Gospodarska zadruga pod predsedstvom tov. Znidarja zadnjo nedeljo lepo proslavila mednarodni zadržni praznik. Zadruga je imela izredni občni zbor za spremembo pravil. Razen tega se je razpravljalo o raznih poslovnih zadevah, na kar se je vršilo predavanje o zadržništvu, za katero so kmetje iz Središča in okolice pokazali mnogo razumevanja.

Tobolček.

kajtni almanah Bele Krajine. Ob tisočletnici kronanja kralja Tomislava sestavil dr. Martin Malmerič, odvetnik. V Ljubljani 1925. — Ta knjižica obsega vsestranski knjižopis Bele Krajine. Dobiva se v samozaložbi pisatelja v Ljubljani, Iliraka ulica št. 25, po 13 dinarjev 1 izvod, s poštnino 13 Din 50 p.

pravljeno sodelovati v novi radikal-sko-radičevski vladi! Verjamemo!

Kdo bo krotil? »Jutro« svetuje Prepeluhu, naj Pucelja »kroti«. Kaj pa, če bi oba skupaj krotila koga drugega?

V bratski slogi. Klerikalci in demokrati so se vedno gledali kot pes in mačka in se nikdar niso hoteli vvesti niti k skupni mizi. V nedeljo pa so že skupaj sedeli in tolažili drug drugega v bratski slogi z boljšo bodočnostjo, kakor se tolažita mož in žena, ki sta lepo doto s premoženjem vred skupaj zapila, nazadnje pa obležala pod kapom zapravljenе hiše.

Skesani in spokorenji. V bližini Ljubljane leži lep kraj, ki se imenuje D. M. v Polju. V tem lepem kraju in v njegovih lepih okolici je več lepših gostiln. Eno ima tudi naš somišljenik. Dokler so demokratje upali, da bodo samostojni kmetje šli z njimi, so gostilno našega vrliga somišljenika prav radi obiskovali. Ko so pa v svojem jutrovskega evangelija brali, da so samostojni kmetje postali »radičevci«, so ga vsi zapustili, tako dolgo, dokler niso zopet brali v svojem »Jutru«, da bodo demokrati iz vlade odfrčali, »radičevci« pa prišli na vlado! To poročilo je bilo za demokratje silno mrzla voda in v nedeljo so že pričeli zopet skesani hoditi nazaj kakor duhovi ob 11. uri ponoči. Naš somišljenik jih je prav lepo sprejel in jim imenito postregel, rekel pa ni nič. Misli si je pa nekaj. Kakor tukaj, se bo godilo povsod, ker demokratje vedo, da so brez vladne moči ena sama velika ničla.

V veliki stiski se nahaja slovenska »inteligence«. Ogromna večina »inteligence« se je doslej oklepala dr. Žerjava, ker je pričakovala od njega in njegove milosti razne ugodnosti. Danes doživlja ta slavna »inteligence« trenutke, da Žerjavova moč in slava gine kakor spomladanski sneg. Med klerikalce naša slavna »inteligence« in gospoda tudi noče, prvič, ker klerikalci niso na vladi in v dolgednem času tudi ne bodo, drugič pa, ker »inteligence« že iz stare navade noče biti klerikalna. Tako se naša »inteligence« danes lovi med obema stoloma kakor večja okoli luči, in tava semintja kakor pijanec na cesti, ne vedoč, kaj naj stori. Tako kakor se godi našim slavni »inteligenci«, se pa godi in se mora goditi vsem hlapčevskim naturam. Zavedni slovenski kmetje in delavci dobro vedo, kje je njihovo mesto in zato jim je ostala žalostna usoda slovenske inteligence prihranjena.

Neverjetna davčna praksa v Sloveniji. Proti davčni praksi v Sloveniji se dviga v zadnjem času vedno odločnejši odpor pri vseh političnih strankah brez razlike. Danes je dognano in ugotovljeno, da te prakse ni kriv Beograd in tudi ne finančni minister, ampak krivi in odgovorni so za to za vse naše gospodarsko življenje katastrofalno prakso slovenski davčni in finančni uradniki in upravniki. Državni proračun vedno natančno določa, koliko pričakuje država od Slovenije, naši domači gospodje pa so tisti, ki na lastno odgovornost ne glede in ne ozirajoč se na jasne številke od parlamenta potrjenega državnega proračuna popolnoma samovoljno od parlamenta dovoljene davčne številke za Slovenijo kar podvojujejo! Namesto, da bi se finančna uprava za Slovenijo vestno in strogo držala od parlamenta dovoljenih davkov, ki edini ima pravico davčne terjatve določati, in namesto, da bi te od parlamenta odobrene davčne pravilno razdelila na posamezne davčne okraje in na posamezne davkoplačevalce, kakor to delajo po celi Evropi, se naša davčna in finančna uprava za parlament in za državni proračun, ki je zakon, toliko meni kot za predlanski sneg in popolnoma samovoljno odmerja višino davkov! To pa je praksa, kjer se vsaka pamet in vsi oziri nehajo! Zahtevati od Slovenije več, kakor določa državni proračun, ki je zakon, te pravice nima niti finančni minister niti njegova delegacija za Slovenijo. Če bi bil izdal kakšen ukaz te vrste finančni minister — pa ga ni izdal —, bi ga bila morala finančna delegacija zavrniti, ker je vsak tak ukaz, ki prekoračuje državni proračun, protizakonit! Ravno tako je protizakonito tudi, da finančna uprava za Slovenijo odmerja na lastno pest skoro dvakrat višje davke kakor zakoniti državni proračun. Tej praksi se bomo mi odločno uprli in poskrbeli, da pridejo ljudje, ki uganjajo protizakonitosti, tja, kamor spadajo. Brezobzirno prve vrste pa je, da je začela davčna oblast v nanovejšem času vse, tudi najmanjše davčne zaostanke, vknjiževati na posestva, da z vknjižbami od ljudi, ki davka ne morejo plačati, tako rekoč izsili še zadnji krajcar njihovih davke premoženja (ne dohodka, od katerega se plačuje davke) v obliki

slabo tolažbo z bodočnostjo, češ da bo že čas sam prinesel kakšne izpremembe, ki bodo zanj in za njegovo stranko ugodnejše kot so današnje prilike. Tolažba z bodočnostjo je napravila na njegove poslušalce, ki komaj čakajo na kakšne izpremembe že sedaj in ne šele čez kakih 20 let, naravnost porazen vtis, ker so uvideli iz Korošev tolažbe, da SLS še ne bo tako kmalu na vladi kakor bi oni radi. Tudi Korošev preročanje, da se bodo radikalni razcepili na več skupin, če bi Pašić umrl, in njegovo zabavljanje nad politiko radičevcev ni moglo ustvariti med poslušalci dr. Korošca boljšega razpoloženja. Iz lahko razumljivih razlogov pa dr. Korošec ni povedal, kako je on s svojimi poslanci v parlamentu osamljen in je lepo zamočel resnico, da zanj ne marajo niti radikalni niti Hrvati, vsled česar ne more računati njegova stranka, da bi v doglednem času zopet prišla na vlado. Včasih so bili poslušalci dr. Korošca po njegovih govorih zelo zmagoviti, v soboto zvečer po smo opazili pri njih splošno potrtost in pobitost in slišale so se besede, ki so ostro obsojale dr. Koroščevo politiko.

V neprijetnem položaju se nahajajo samostojni demokrati s Pribečevićem in Žerjavom vred. Oni so se udingali Pašiću kakor hlapci in priganjaji in so vlogu žandarstva nad Hrvasko in Slovenijo igrali na znani svoj nelep način. Z vstopom radičevcev v vlado bo njihove žandarske vloge konec. Mogoče je sicer še, da ostane Pribečević še minister in morebiti tudi dr. Žerjav, toda tiste besede in veljave, ki sta jo doslej imela ta dva gospoda v vladi, ne bo več in zato je upanje opravičeno, da bodo nehala neštetna nasilja, ki so jih uganjali demokratje pod krinko državotvornosti na Hrvatskem in v Sloveniji. Tudi to je lepa pridobitev in velik napredek, ker politika demokratov za Slovence ni nič manj pogubna in škodljiva, kakor klerikalna.

Divja jeza. Nad dobro uspevajočimi pogajanjimi med radikali in radičevci izliva Koroščevo in dr. Žerjavovo časopisje svojo najbolj divjo jezo, ki je popolnoma razumljiva. Pri pogajanjih morajo stati namreč klerikalci in Žerjavovi lepo ob strani, ker jih nihče ne vpraša niti za svet, kamoli da bi jih kdo povabil na sodelovanje. Zato izliva jo zlasti na radičevce cele golide najbolj umazane gnojnice. To se sliši jako čudno, posebno iz vrst klerikalcev, ki so se še pred letom javno bahali po vsej Sloveniji, da so samo oni in nihče drugi pripravlili Radica do tega, da je poslal svoje poslane v parlament. Sedaj pa, ko radičevci niso samo v parlamentu, ampak hočejo svoj parlamentarni položaj danim okoliščinam primerno tudi izkoristiti, upijejo klerikalci, da so radičevci sami »izdajalci hrvatskega naroda«. Seveda, če bi bili radičevci povabili tudi Korošca in Žerjava v vlado, bi donela iz klerikalnih in Žerjavovih listov drugačna pesem!

Politična hinavščina. Kakor hitro se je v javnosti zvedelo, da se namerava srbski radikali (oziroma Pašić) sporazumeti z radičevci, da napravijo skupno vlado, je prevzel vse razne male stranke v parlamentu velik strah. In to opravičen strah, kajti če se sporazumejo radikali z radičevci, imajo v parlamentu tako večino, da maloštevilni Pribečevići »demokratje« ne pomenijo nič več in slovenski poslanci SLS tudi nič več. Samostojni demokratje pa dobro vedo, da pomeni odhod iz vlade njihovo politično smrt, kajti brez pomoči žandarjev ne spravijo pri nobenih volitvah skupaj niti dveh mandatov. Zato so napeli vse sile in porabili vse mogoče laži proti radičevcem, da bi preprečili zvezo radikalov z radičevci, da bi mogli še sami ostati naprej v vladi. Ko pa so videli, da vse njihove intrige nič ne zaležejo ne pri Pašiću in ne na dvoru, se je začel Pribečević sam pogajati z radičevci, da bi omečal njihova trda srca in da bi ga še naprej pustili divjati po državi, kakor je divjal doslej. Popolnoma v nasprotju s Pribečevićem delajo njegovi pristaši v Sloveniji. Istosčasno namreč, ko se Pribečevići sliki radičevcem, vpijejo slovenski samostojni demokratje nad samostojnimi kmeti v Sloveniji že zaradi samega poskusa njihovega sodelovanja s slovenskimi radičevci in proglasaajo radičevce in samostojne kmete za največjo »narodno nesrečo! Tako dvojno igro imenujejo pošteni ljudje politično hinavščino. Vpijejo pa zato, ker vidijo, da veliko število slovenskih kmetov ne mara danes niti za zavoženo politiko dr. Korošca niti za politiko dr. Žerjava.

Pobožna želja. »Jutro«, ki je sprva trdovratno tajilo, da se radikalni pogajajo z radičevci, piše sedaj, ko tudi demokratom voda prav pošteno v grlo teče, da bi bili tudi demokratje pri-

most najmanj 100 kilometrov. Legitimacija s fotografijo ni potrebna, morajo pa delavci imeti objavo svoje občine ali pa pristojne oblasti, da so delavci in da potujejo na določeno ali pa ga gredo iskat.

Vsi ti, a tudi natančnejši predpisi, predvideni so v naši potniški tarifi.

Večje olajšave niso odobrene, niti se z enim na dohodke železnice ne morejo odobriti.

Izvolite, g. poslanec, sprejeti tudi ob tej priliki zagotovilo mojega posebnega spoštovanja.

Minister železnice: A. M. Radejevič.

ZHTEV IN MLATEV ŽITA.

Umni kmetovalec mora poleg mnogo drugega vedeti tudi to, kdaj in kako je spravljati žitno zrno, da bo imel od njega čim več koristi. Med raznimi živili, ki služijo človeku v prehrano, je pač kruh najnavadnejše in najizdatnejše hranilo. Zato molimo v očiščeni: »Daj nam danes naš vsakdanji kruh«. Razpredelnica o redilnih snoveh v posameznih živilih nam kaže, da vsebuje rženi kruh 6% beljakovin, 48% ogljikovih hidratov in 44% vode, pšenični pa 4% beljakovin, 51% ogljikovih hidratov, 1% redilnih soli in 43% vode. Kruh kot živilo igra v človeški prehrani že od nekdaj nad vse važno vlogo. Zato je potrebno, da se pri spravljaju krušnega zrnja pomudimo dalje časa.

Žito je dozorelo, ko je žitna slama porumenela in je postalo zrnje tako trdo, da ne kaže znotraj nobenega soka več. Najlažje se določi čas žetve na ta način, ako upognemo zrno čez nohet. Če se rado upogne ter se pri tem pokaže beli sok, je žito še nezrelo, ako je pa zrno tako trdo, da ga prelozimo s težavo, je žito postalo pre-

zrelo. Premalo zrelo zrno nam da pičel pridelek, ker se preveč vsuši, preveč zrelo žito pa se rado izsuje po njivi, daje bolj pusto moko in malo vredno slamo. Edinole za seme puščamo žito dalje časa na njivi, da zrno popolnoma dozori. Za kruh pa požanjemo žito v času, ko je še nekoliko mehko, vendar ne več sočno in mlečno. Na večjih posevkih pride pri žetvi tudi vreme v poštev. Na teh je začeti z žetvijo rajši nekoliko prej, kakor pozneje, ker se prav lahko pripeti, da zamudimo pravi čas, bodisi da nam je nagajalo vreme, ali pa nismo dobili zadostnega števila delavcev, da bi mogli požeti povsod ob pravem času.

Žito žanjemo s srpom ali pa ga kosimo z žitno koso. Veliki posestniki rabijo za košnjo posebne stroje. V največjem času so ti stroji tako napravljeni, da pokošeno žito obenem povežejo v snopce. Kosilni stroj za žito in vezanje snopja stane po današnjih cenah 7000—8000 Din.

S srpom gre žetev najpočasneje od rok. Delo pa je najboljše, ker se porazgubi manj zrnja. S koso vršimo delo hitreje in ceneje. Za košnjo rabimo posebne žitne kose z ogrođjem ali grabljami, ki polagajo pokošeno žito v rede. Dober kosec pokosi na dan 3/4 do 1 oral, dočim požanje žanjica kvečjemu 1/2 oral. Za žetev enega oralu žita je potemtakem potrebno 6 žanjic in dva strežaja, ki vežeta snopje ter ga nosita v kopico, ali pa en kosec s tremi strežaji, ki pokošeno žito devajo v snopje in ga vežejo. V prvem slučaju imamo v celem 8 ljudi, v drugem samo 4.

Požeto žito je treba sušiti, da zrno do kraja dozori in da se slama posuši popolnoma. Če je bilo žito poraščeno s plevelom ali z detejo, je na sušenje posebno paziti. Žito v snopju lahko sušimo na njivah ali pa v kozolcih. Na njivi moremo sušiti v razstevkah ali na ostrvih ali kolih. Razstevke delamo večje ali manjše. Velike razstevke imenujemo kopice in križe, male pa stave ali slavke. Pri zlaganju snopja v križe moramo paziti na to, da se snopje hitro suši in preveč ne nateka. Prvi snop zganemo čez polovico ter ga položimo s tlom. Na ta snop zložimo potem 20 snopov navskriž, enega pa povrh križa kot nekak klobuk. Križ sestoji torej iz 22 snopov, trije križi skupaj pa tvorijo kopo in 6 snopov povrh. Na murskem in ptujskem polju zlagajo žito, t. j. rž in pšenico večinoma v križe, le ajdo, proso in koruznico zlagajo v stave po 8—10 snopov skupaj. Kjer je vreme ob času žetve nestanovitno in rado dežuje, tam so kozolci za sušenje žita zelo na mestu. V Savinjski dolini, v laškem in brežiškem okraju, kakor tudi na ozemlju bivše Kranjske imajo gospodarji kozolce, v katerih sušijo žito. V kozolcih se žito najbolje in najlažje suši. Burja, dež in toča mu ne morejo nič škodovati. Pa tudi za deteljo in sočivje nam služijo kozolci prav dobro. Kjer vidimo kozolce na polju, lahko sklepamo, da prebiva v dotičnem kraju napredni kmečki živeli.

Kozolci so lesena in s streho pokrita stojala, ki obstoje iz vodoravno ležečih lat, med katere devamo snopje, ali kar pač hočemo sušiti. Razliku-

jemo enovrstne in dvovrstne kozolce, t. j. kozolce z eno ali dvema stenama. Visokost kozolcev znaša po 15 lat. Late so po 25 cm narazen in po 6 m dolge. Dvovrstni kozolci imajo na sredi zgoraj počez položene deske, na katere naložimo suho krmo, pod tem stropom spodaj pa je prostor — ali klonica za brane, pluge in drugo gospodarsko orodje.

Vekoslav Stampar. — (Konec prihodnj.)

X. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo o stanju hmeljskih nasadov v inozemstvu. Zatec, CSR, 2. julija 1925. Stanje vobče dobro. Dve tretjini vseh nasadov je dorastlo do vrha drog in ima obilo krepkih panog, katere že kažejo tudi cvetni nastavek in cvetje. Tudi zaostala tretjina se prav dobro razvija. Uši se pomnožujejo in obrambna dela se tam nadejajo, kjer je to potrebno. Cene od 3550 do 3650 čK za 50 kg. — Uš tčk, CSR, 30. junija 1925. Stanje zelo različno. Poleg lepih, mnogo prav slabih. Ušvost se je nekoliko omejila in obrambna dela se nadaljujejo. Padavine zelo potrebne. — Roudnice, CSR, 27. junija 1925. Vred padavin je rastlina dospela do vrha drog. Letina bo neprimerno manjša od lanske. Rastline so polne uši, katere preganjamo potem škopljenja s tobačnim izvlečkom. Medena rosa se ne širi. Vendar se pa prikazuje rdeči pajek, ki je zelo nevaren. Tobačnega izvlečka se je že toliko porabilo, da ga komaj sproti naročujemo. — Prvi češkoslovaški strokovnjak, g. Theodor Ganba piše dne

25. junija 1925: Razmere za prodajo hmelja 1925 so zaradi tega prav ugodne, ker si pivovarji zbog visokih cen lani niso mogli nakupovati večjih zalog hmelja. Letina 1925 bo po množini le srednja; od vremena je odvisno, ali bo množina boljše ali slabša. Gotovo pa je, da se bodo zaradi pomanjkanja hmelja ista lahko prodala po prav lepih cenah. — L. 1920 vpejana prepoved uvoza hmelja v Anglijo izgubi letos meseca avgusta svojo veljavnost in jo bodo nadomestila primerna carina.

Brezposelnost. — Brezposelnost se pri nas vedno bolj širi. Pretekli teden je neka znana tovarna za usnje odpustila baje okoli 200 delavcev, ker tovarna nima naročil. Posledica brezposelnosti bo, da se bodo začeli dnevniki zaslužki zniževati.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejem dne 3. julija se je pripeljalo 341 svinj, 4 koze in 1 ovca. Cene so bile sledeče: Prašički stari 5 do 6 tednov 55 do 90 dinarjev, 7 do 9 tednov stari 125 do 150, 3 do 4 mesece 250 do 300, 5 do 7 mesecev 350 do 450, 8 do 10 mesecev 600 do 750, 1 leto 1100. Za 1 kg žive teže 12 do 14.50 Din, mrtve teže 15 do 17.50 dinarjev. Koza 150 Din. Prodanih je bilo 194 svinj in 1 koza.

Vrednost denarja. V Curihu je za 100 Din 9 švicarskih frankov. Talijanska lira se malo popravila — umetno — in se za 100 Din plača 47 lir. Za dolar se plača do 57 Din. Za 100 čeških kron plačamo 169 Din. Za avstrijski šiling se plača 8 Din.

I. Opštini Veliki Vašar in Izložba u Subotici od 22.-31. avgusta 1925

Na Subotičkom Vel. Vašaru in Izložbi će učestvovati osim Vojvodjanske poljoprivrede, zanatstva i industrije i poljoprivrede, zanatstva i industrije iz cele naše zemlje. Učestvovali i inozemstvo sa produktima, koje mi ne izradjujemo ili ih ne izradjujemo u dovoljni količini. U poljoprivrednom delu će naročito biti lepo zastupljeno tuzemstvo, a i inozemstvo sa prvoklasnom stokom za priplođ, kao i svim najnovijim i najmodernijim traktorima, plugovima za oranje. Za vreme izložbe će biti priredjene utakmice u oranju konjske trke, razni kongresi itd.

Za ovaj vašar i izložbu je veliko interesovanje, kako u tuzemstvu, tako isto i u inozemstvu, i to ne samo medju izlagacima, nego i medju potrošačima - posetiocima.

Tražite prospekt! — Za industrijsku izložbu primaju se prijave do 15. a za poljoprivrednu do 31. jula. Legitimacije za ovaj vašar - izložbu kod svih Trgovačko-industrijskih komora u zemlji, kao i kod Trgovačkih udruženja i banaka. U inozemstvu pak kod svih predstavništva i konsulata Kralj. SHS, trgovačkih komora, agencija i banaka. — Legitimacije za posetioce iz tuzemstva staju 30 Din, a za posetioce iz inozemstva 80 Din. — Na željeznica kako za posetioce, tako i za izloženu robu važi popust od 50%.

Vašar - izložba će se održati na Paličkom putu, na prostoru od 36.000 m².

Svaki poljoprivrednik, industrijalec, zanatlija i trgovac, treba da iskoristi ovu priliku i da učestvuje na ovom vašaru jer će ovo biti prvi vašar - izložba ove vrste u našoj zemlji. Stanovi osigurani. — Nedaleko od samoga mesta izložbe nalazi se čuvena klimatična banja Palič.

Prijave se šalju:

Upravi I. Opšteg Velikog Vašara i Izložba u Subotici.
Telegramadresa: IZLOŽBA. — Telefon 302.

Edino najbolji
Šivalni stroji in kolesa so le
JOSIP PETELINC-a
Ljubljana
(blizu Prešernovega spomenika ob vodi)
znamke Gritzner, Phönix in Adler
za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo.
Pouk v vezenju in krpanju brezplačen.
Telefon 913. Večletna garancija. Delavnica na razpologo

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani
Marjin trg šte. 8
sprejema hranilne vloge in vloge na tekoči račun ter jih obrestaje najugodnejše. Vezane vloge obrestaje po dogovoru. — Podeljuje proti dobremu poročilu osebne, trgovske in obrtne, posebne kratkoročne kredite.

OKLIC.
Dne 14. julija 1925 ob 15. uri se bo prodal v Ljubljani, Martinova cesta št. 10, v skladišču Marije Hiti en nov stroj čistilnik (Windmühle) in en nov stroj za rezanje repe. Kupci se vabijo.
V Ljubljani, dne 5. julija 1925.
Okrajno sodišče v Ljubljani.

„PANONIJA“
osrednja gospodarska zadruga
Maribor
Meljska ulica 12 (na dvorišču)
nudi svojim članom:
tobačni izvleček v sodčkih — galico žveplo — rafijo — cement — koruzo. — V zalogi ima tudi krajnike za ograje. — Preskrbuje tudi vse gospodarske in gospodinske potrebščine.

Naznanilo zopetne otvoritve
Vljudno naznanjam, da sem prevzel po umrlu Janko Berniku v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 43 (bivši Vodnikovo)
trgovino s specerijskim in kolonialnim blagom
jo preuredil in nanovo založil s svežim blagom.
Priporočam se cenj. občinstvu v obilno naklonjenost, zagotavljaajoč je točno in po najnižjih cenah postreči.
Z odličnim spoštovanjem
FRANC JAPELJ
ŠIŠKA, Celovška cesta 43

Agrarni biro
Dipl. agr. A. Jamnik, Ljubljana
Selenburgova ulica 7, I. nadstropje
(v hiši Jadransko-Podunavske banke).
Strokovni nasveti, preskrbovanje vseh kmetijskih potrebščin, strojev, gnojil itd. najbolj in edino varno in najceneje glede dobrote ter izvirnosti in brez-pogojno ceneje kot kjerkoli (po tovarniških cenah), pomoč pri vnovčevanju kmetijskih proizvodov. — Posredovanje pri nakupu in prodaji zemljišč in pri iskanju posejil. Pouk v kmetijskih davčnih zadevah. Strokovnim vprašanjem je za odgovor priložiti 22 Din (8 lir), če kdo želi kaj kupiti potem Agrarnega biroja, priloži pismu za odgovor 2 dinarja.

Kurje oči.
Najbolje izredno prot kurja očina.
Zaščiten znak.
Skladišče
v lekarnama i drogerijama
ili izravno iz tvornice i
glavnog skladišta
M. HRNJAK
Ilekarnik
SISAK.

Fizol
vseh vrst, suhe gobe,
rečno seme, kumno, mravljična jajca in druge pridelke kupuje
SEVER & KOMP.,
LJUBLJANA.
Cene sporodimo na zahtevo.

Razpis.
Županstvo trga Središče ob Dravi razpisuje
ofertno licitacijo za prodajo občinskega mlina in žage, s stiskalnico za olje, stanovanjsko hišo, gospodarskim poslopjem, vrtom in travnikom.
Pogoji so na vpogled med uradnimi urami v občinski pisarni.
Pismene ponudbe v zaprtih kuvertah z naslovom: „Ponudba za nakup Občinskega mlina in žage v Središču ob Dravi“ je vložiti najkasneje do vstetega 31. julija 1925 do 17. ure.
Županstvo občine trg Središče ob Dravi,
30. junija 1925.

Posestvo na prodaj
Mala kmetija z lepimi poslopji, z lepim sadnim vrtom in umešno čebelorejo v bližini Novega mesta se prod. Poizvedbe pri:
BRATA UDOVČ, mizarstvo NOVO MESTO

Najcenejše strešno kritje!
Združene opekarne d. d.
Ljubljana, Miklošičeva cesta 13.
preje
VIDIC - KNEZ
TOVARNE NA VÍCU IN BRDU
najbolje v poljubni množini — takoj dobavno — najboljše poljubne modele strešnikov z eno ali dvema zareza kakor tudi bobrovec (biber) in sidno opeko. — Na željo se pošlje takoj popis in ponudba!

Največje vrtnarske podjetje v Jugoslaviji
„VRT“, Džamonja in drugovi,
družba z omeji. zav., Maribor.
Največji labor raznovrstnih plemenitih sadnih dreves (cepoj) v najplemenitejših vrstah in v vseh oblikah. Plemenite vinske trte na ameriških podlogah, kakor tudi cepe in podloge letih. Semena telenjave, cvetja in gospodarskih rastlin. Cvetje v loncih in razno ukrasno grmje in dreve imamo. Kaštrirajte cimet! celo leto. Zahitajte cimet!
Dr. ALOJZIJ VRTAČNIK in Dr. DRAGO MARUŠIČ
naznanjata, da sta svojo odvetniško pisarno preselila
v poslojpe
Pokojninskega zavoda za nameščence
na vogalu Aleksandrove ceste — Gledališke ulice

ŠPAGO
dreto in vse vrste vrvarskih izdelkov ter v to stroko spadajoče blago dobite v skladišču
„KONOPJUTA“ v Ljubljani, Gosposvetska 2.
Rukova drva
z navedbo cene in množine ponudite Družbi Ilirijac, Ljubljana, Kralja Petra trg št. 8.
Naročajte „KMETIJSKO MATICO“!

Dalmatinski la portland cement svetovne znamke
SALONA
(Tour).
V zalogi pri
„EKONOM“
osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani, r. z. z o. z.

KUHARICO
slarejšo, resno osebo sprejme ravnanstvo državne kmetije, ke sole na Ormu, p. Novomesto. Plača po dogovoru. Pismene ali ustne ponudbe sprejema ravnanstvo sole.

Otroške vajce, kopalne hlače, nogavice v vseh barvah, uzorčaste flor in patent žepni robci, brisalke, klot v vseh barvah, platno, šifon, kravate, jedilno orodje, vilice, nože, žlice, zajemalke, alpaka, aluminijum in pocinkane, palice, nahrbtnike, sukanec, parfume, razna mila. Potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače in sedlarje. — Cepilne nože, škarje za trte, bričve najcenejše edinole pri

Josip Petelinc
poleg Prešernovega spomenika ob vodi
Ljubljana
Telefon 913.